

คริสเตียนไทยกับพระมหาบัญชา

ในมัทธิวบทที่ 28

โดย ศจ.อนันต์ จอห์นสัน

บทนำ

ในพระธรรมมัทธิวบทที่ 28 ปราบัญชาที่ได้อธิบายไว้ว่า คริสตจักรได้วางเค้าโครงพันธกิจของคริสตจักรในช่วงการเสด็จมาครั้งที่ 1 และ 2 ขององค์พระเยซูคริสต์ เราจะต้องสร้างสาวกในทุกเผ่าพันธุ์คือชนทุกกลุ่มในโลก ในช่วงเวลา 25 ปีที่ผ่านมา การประกาศพระกิตติคุณกับกลุ่มคนต่าง ๆ เป็นงานที่สำคัญที่สุดในพันธกิจโลก ผู้เชี่ยวชาญในงานพันธกิจพบว่ามีคนอีกเป็นจำนวนมากที่ยังไม่มีโอกาสได้ยินและตอบสนองต่อพระกิตติคุณ และยังได้กล่าวอีกว่าคนไทยเป็นหนึ่งในกลุ่มคนที่ได้รับการบอกกล่าวเรื่องของข่าวประเสริฐน้อยที่สุดในโลก ฉะนั้น แม้ว่าคริสตจักรที่มีอยู่ในปัจจุบันจะมีการฟื้นฟู เจริญเติบโต และมีสมาชิกเพิ่มขึ้นเป็นสองเท่าก็ตาม แต่ก็ยังคงมีกลุ่มคนจำนวนมากที่ไม่เคยได้เข้ามาสัมผัสกับประสบการณ์เช่นนี้ งานที่สำคัญคือต้องเจาะลึกเข้าไปในกลุ่มคนที่ยังไม่เคยได้ยินพระกิตติคุณมาก่อน และบุกเบิกการสร้างคริสตจักรท่ามกลางคนกลุ่มนั้น

ความหมายของคำว่า “คริสตจักร”

ปัญหาที่เราพบในการขยายฐานคริสตจักรในประเทศไทยก็คือ เราให้ความหมายของคริสตจักรโดยมีองค์ประกอบที่ไม่ปรากฏหลักฐานในพระคัมภีร์ จากประสบการณ์ของผมเมื่อพูดถึง “คริสตจักร” ในประเทศไทยในความคิดจะหมายถึงสองสิ่ง สิ่งแรกก็คือตัวอาคารที่ใช้สำหรับการประชุมนมัสการ จะเช่าหรือซื้อก็ได้ สิ่งที่สองก็คือจะต้องมีศิษยาภิบาลเต็มเวลาที่ผ่านการฝึกอบรมจากโรงเรียนพระคัมภีร์แล้ว

แท้จริงเราพบว่า พระคัมภีร์ไม่ได้เรียกร้องให้คริสตจักรมีองค์ประกอบทั้งสองอย่างนี้ Jim มอนท์โกเมอรี (Jim Montgomery) ผู้ก่อตั้งพันธกิจดอว์น (Discipling a Whole Nation Ministries – DAWN) ได้กล่าวว่า “ในความคิดของเรา คริสตจักรเกิดขึ้นเมื่อกลุ่มผู้เชื่อที่นำโดยผู้ปกครองมีการพบปะกันเป็นประจำเพื่อนนมัสการพระเจ้าสั่งสอนพระคัมภีร์ ถ้อยคำตามพระคัมภีร์ใหม่ ออกไปประกาศ เป็นพยานและรับใช้ เราไม่ได้ใส่ใจว่าจะพบกันที่ไหน ศิษยาภิบาลจะเต็มเวลาหรือไม่” (Montgomery, 1989, หน้า 79) ความหมายนี้ตรงกับสิ่งที่เราเรียกกันในประเทศไทยว่า “กลุ่มเซลล์”

ความหมายของคำว่า “การเป็นผู้นำ”

สิ่งสำคัญประการที่สองคือผู้นำแบบไหนที่จะนำ คริสตจักร ผมสังเกตว่าเรามีแนวโน้มที่จะคิดถึงศิษยาภิบาลเต็มเวลาที่ได้รับการฝึกอบรมจากโรงเรียนพระคัมภีร์ เช่นเดียวกันนี้ไม่ใช่สิ่งที่พระคัมภีร์ใหม่เรียกร้อง เพราะทักษะในการนำกลุ่ม 10 คนนั้นแตกต่างจากการนำคนกลุ่มใหญ่ การฝึกอบรมตามหลักสูตรของโรงเรียนพระคัมภีร์ต้องใช้เวลามากและเสียค่าใช้จ่ายสูง และความเป็นจริงแล้วสถาบันพระคริสตธรรมที่มีอยู่ก็ไม่สามารถสร้างผู้นำให้ได้อย่างรวดเร็วและเพียงพอต่อความต้องการในทุ่งนาที่รอคอยการเก็บเกี่ยวตรงหน้า ทั้งที่ไม่ได้หมายความว่าอาคารของคริสตจักรจะไม่มีผลสำคัญหรือศิษยาภิบาลเต็มเวลาที่ได้รับการฝึกอบรมจะไม่สำคัญ แต่อย่างไรก็ตามผมเชื่อว่าเราต้องเริ่มต้นมองดูที่เป้าหมายสุดท้ายว่าจากรูปแบบการทำงานและยุทธวิธีใหม่นี้ จะเปิดโอกาสให้ทุกคนได้ตอบสนองต่อพระกิตติคุณได้อย่างไร?

รูปแบบใหม่ : การบุกเบิกกลุ่มเซลล์แบบ SCP (Saturation Church Planting)

“การบุกเบิกแบบ SCP” ซึ่งก็คือกระบวนการที่ทำให้กลุ่มคนได้ยื่นพระกิตติคุณจากคริสตจักรหลาย ๆ แห่ง เพื่อเปิดโอกาสให้ตอบสนองพระกิตติคุณที่ได้รับการนำเสนอจากกลุ่มคนที่เหมือนพวกเขา

เป้าหมายสุดท้ายที่ว่าพระเยซูคริสต์จะต้องถูกสำแดงในทุกหนทุกแห่งยังคงเหมือนเดิม แต่เพื่อความสะดวกในการสนทนา และวางยุทธวิธี “กลุ่มย่อย” จะเป็นจุดเริ่มต้นและเป้าหมายของการทิวทัศน์ ผมเชื่อว่าการขยายกลุ่มแบบทิวทัศน์และการสร้างผู้นำแบบนี้จะเป็นไปได้ และเกิดผลมากในการทำให้บรรลุเป้าหมายที่จะทำให้คนไทยทุกคนเข้าใจและยอมรับการประกาศพระกิตติคุณ

ข้อโต้แย้งของผมในการนำเสนอรูปแบบใหม่นี้มีศูนย์กลางอยู่ที่ลักษณะของกลุ่ม และการเป็นผู้นำตามที่ได้กล่าวไว้แล้วในตอนต้น ต่อไปนี้เป็นเหตุผลและคำอธิบายเกี่ยวกับรูปแบบใหม่ที่ผมจะนำเสนอ

1. กลุ่มเซลล์ปล้ำความคิดเกี่ยวกับอาคาร

การมุ่งจุดศูนย์กลางรวมการพบปะของกลุ่มเซลล์ไปที่บ้านพัก โรงเรียน ร้านอาหาร ที่ทำงาน ในทุกเวลาและสถานที่เป็นการปล้ำความคิดที่ว่าเรามีที่ประชุมไม่เพียงพอ เมื่อกลุ่มเซลล์ขยาย ความสามารถในการซื้อที่ดินและการขยายขนาดของอาคารก็จะเป็นไปได้มากขึ้นด้วยเช่นกัน

2. การเพิ่มผู้นำเซลล์สามารถทำได้อย่างรวดเร็ว

ผู้เชี่ยวชาญเรื่องการเพิ่มพูนคริสตจักรพิสูจน์ให้เห็นว่าคริสตจักรที่เติบโตเร็วจะมีผู้นำประเภทที่เป็นผู้นำอาสาสมัครมากที่สุด (ได้แก่ ผู้นำกลุ่มเซลล์, ครูรวี, ผู้นำนมัสการ, ปฏิคมฯลฯ) ซึ่งการสร้างผู้นำกลุ่มเซลล์นั้นจะใช้เวลาสั้นกว่าและค่าใช้จ่ายน้อยกว่า คนเหล่านี้จะได้รับการฝึกอบรมในการทำงานโดยไม่ต้องลาออกจากอาชีพการงานหรือโยกย้ายจากถิ่นฐานครอบครัวอีกทั้งยังสามารถสนับสนุนตนเองได้

3. กลุ่มเซลล์จะเกิดขึ้นได้อย่างรวดเร็ว

จากการศึกษาพบว่าตัวจักรสำคัญในการขยายเซลล์ไม่ใช่ผู้นำกลุ่ม แต่กลับเป็นผู้ช่วยกลุ่ม เมื่อผู้ช่วยกลุ่มได้รับการฝึกฝนศักยภาพในการที่จะมีกลุ่มใหม่ ๆ ก็เกิดขึ้น การทำให้กลุ่มเซลล์หนึ่งเติบโตนั้นไม่เพียงพอ ผู้นำที่ถูกสร้างขึ้นต้องมีความสามารถและฝึกฝนทักษะในการคลอดเซลล์ใหม่จากกลุ่มเซลล์ที่มีอยู่แล้วด้วย

4. การสร้างกลุ่มเซลล์โดยใช้โครงสร้างปัจจุบันให้เกิดผลสูงสุด

เนื่องจากประเทศไทยมีกลุ่มย่อยที่มีผู้เชี่ยวชาญและมีประสบการณ์ในระดับหนึ่ง ไม่ใช่สิ่งที่จะต้องมาคิดค้นกันใหม่ เพียงแค่ถ่วงถ่วงและกระจายไปให้ทั่วเท่านั้นเอง แทนที่จะเป็นการผลัดภาระการสร้างผู้นำไปให้สถาบันพระคริสตธรรมที่มีงานล้นมือ และไม่ได้รับการสร้างให้มีทักษะที่จำเป็นในการนำกลุ่มย่อย

5. เรามีฐานเซลล์ที่เข้มแข็ง

เรามีความสมดุลในการสร้างบนฐานนั้นและมีผู้เชี่ยวชาญที่เราจะใช้ได้ กลุ่มเซลล์ที่มีอยู่ในปัจจุบันทุกกลุ่มมีศักยภาพในการคลอดกลุ่มเซลล์ใหม่ที่จะนำคนมากมายมาถึงพระกิตติคุณ

6. ประหยัดค่าใช้จ่าย

การสร้างกลุ่มเซลล์เริ่มจากกลุ่ม และคริสตจักรที่มีอยู่ในการสร้างหลักสูตรพัฒนาผู้นำในกลุ่มหรือคริสตจักรนั้นเราแทบจะไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายใด ๆ เลย เมื่อมีการถ่ายทอดนิมิตและยอมรับมาเป็นของตน คริสตจักรก็จะสร้างผู้นำของตนภายใต้โครงสร้างที่มีอยู่ไม่จำเป็นต้องใช้เงินจำนวนมหาศาลในการฝึกอบรมหรือสรรหาสถานที่ประชุม

7. “กลุ่มเซล” เป็นคำที่เข้าใจง่ายกว่าคำว่า “คริสตจักร”

เนื่องจากศาสนศาสตร์เรื่องคริสตจักรแตกต่างกันตามความเชื่อ ทำให้การตีความหมายของคำว่า “คริสตจักร” ทั้งทางด้านศาสนศาสตร์และสังคมศาสตร์มีหลากหลายแบบ แต่จะเป็นการง่ายกว่าที่จะให้ความหมายและยอมรับกลุ่มย่อยที่มีผู้นำกลุ่ม ผู้ช่วยและเจ้าของบ้านที่มีการประชุมของ 3-15 คนว่าเป็นกลุ่มที่มีความสัมพันธ์กับคริสตจักร

8. เมื่อกลุ่มเซลขยาย ผู้นำที่มีของประทานจะปรากฏขึ้น

กลุ่มย่อยเป็นเหมือนแปลงเพาะผู้นำใหม่ให้เกิดขึ้นในคริสตจักร สถานฝึกอบรมที่ดีที่สุดสำหรับผู้รับใช้ในอนาคตคือการฝึกงานในกลุ่มย่อย เมื่อพวกเขาพัฒนาของประทานและได้รับการยอมรับแล้วเราก็จะสามารถส่งเขาเข้ารับการฝึกอบรมอย่างเป็นทางการต่อไป

9. ใช้ผู้นำเต็มเวลาให้ได้ประโยชน์สูงสุด

ผู้นำเต็มเวลาจะใช้สิ่งที่ตนได้รับการฝึกฝน และความเชี่ยวชาญมาสร้างสมาชิกในที่ประชุมจัดการฝึกฝนผู้นำในคริสตจักรท้องถิ่นเพื่อส่งเข้าไปในกลุ่มเซลหลายกลุ่มขยาย และเติบโตในท้องถิ่นหนึ่ง คริสตจักรและผู้นำอาจจะตัดสินใจที่จะเปิดคริสตจักรอีกแห่งหนึ่ง โดยเริ่มจากกลุ่มที่อยู่บริเวณนั้นไม่ต้องไปเริ่มจากศูนย์ซึ่งนี้ต่างจากการบุกเบิกแบบที่ประชุมใหญ่

การประยุกต์ใช้รูปแบบนี้ในกรุงเทพฯ

ผมจะใช้สถิติโดยประมาณเนื่องจากไม่สามารถหาตัวเลขที่แท้จริงได้ แม้ว่าจำนวนประชากรของกรุงเทพฯ โดยทางการแล้วบันทึกว่ามี 7 ล้านคน แน่แน่นอนว่าต้องมีมากกว่านั้น เราจะใช้สถิติตัวเลข 10 ล้านตามสมุดรายชื่อคริสตจักรในประเทศไทยปี 1997 ในกรุงเทพฯ มีคริสตจักร 167 แห่ง อาจจะมีคริสตจักรที่เพิ่งเริ่มก่อตั้งและยังไม่ได้จดทะเบียน หรือบางคริสตจักรที่เป็นคริสตจักรสาขาและไม่นับไว้เพื่อเป็นการยกตัวอย่างให้เราคิดจากคริสตจักร 300 แห่ง และมีกลุ่มเซล 1,000 แห่งในกรุงเทพฯ

ถ้าเราใช้เกณฑ์ที่ว่า ผู้นำหนึ่งคนและกลุ่มเซลหนึ่งกลุ่มต่อทุก 500 คน เราต้องการผู้นำและกลุ่มเซลจำนวน 20,000 กลุ่ม หมายความว่าเราต้องสร้างผู้นำเซลอีก 19,000 คน ซึ่งดูเหมือนว่าจะเกินกำลังและเป็นไปไม่ได้ แต่ถ้าเราพิจารณาจากองค์ประกอบต่าง ๆ งานนี้จะสำเร็จได้โดยที่

ประการแรก ผู้นำกลุ่มที่มีอยู่มีศักยภาพที่จะขยายกลุ่ม ถ้ากลุ่มเซลในปัจจุบันตั้งเป้าว่าจะขยายใน 1 ปี จะนำอีก 10 คนมาพบพระเจ้า ภายใน 4 ปีก็จะมีเซลเพิ่มขึ้นเป็น 16,000 กลุ่ม

ประการที่สอง ในคริสตจักรจำนวน 300 แห่งที่มีอยู่อาจจะมีคนที่มีศักยภาพในการเป็นผู้นำกลุ่มเซลล์นับพันที่คอยรับการถ่ายทอดนิมิตและการฝึกฝนให้ออกไปนำกลุ่ม 10 คน พวกเขาจะเป็นแหล่งในการสร้างและขยายกลุ่มเซลล์

ผมเชื่อว่าคริสตจักรไทยในปัจจุบันนี้มีแหล่งทรัพยากรบุคคล ผู้เชี่ยวชาญและมีประสบการณ์ในการวางแผนและสร้างผู้นำกลุ่มเซลล์นับพันได้ ไม่เพียงแต่ในกรุงเทพฯ เท่านั้น แต่ทั่วประเทศไทย ทั้งนี้ก็ขึ้นอยู่กับว่าบรรดาผู้นำทั้งหลายจะเห็นพ้องต้องกันว่าหรือไม่ “เราต้องมีใจปรารถนาที่จะทำงานร่วมกัน สันับสนุน แบ่งปัน และตั้งเป้าทำให้นิมิตเป็นจริง?”